

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1134

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars III. Wien 1795.

3059

C O D I C E S

3060

Anno domini M°. CCCC°. XXXIII. finitus est iste libellus XII. die mensis Januarij. Per Symonem presbiterum de Glatbouia tunc exullem in Pataua. Atqui hoc tempore aut Hermannus O. P. Ep. Prisnenis, aut Petrus II. O. M. Ep. Marchopolensis Suffraganeus Patauiensis fuit, cuius proinde nomen erasum, substituto Andrea. Simon porro, utut turbis Huffiticis extorris, laborem tamen suum Patriae suae destinasse videtur; nam Litaniis OO. SS. nomina Indigetum Bobemiae Viti, Wenceslai, Adalberti, Procopii curate inferuit.

Anteriori Codicis Thecae verba quaedam intus characteribus grandibus Cyrillicis, Glagoliticisque mixtis adscripta sunt, e quibus tamen ob aliquot formas peregrinas interjectas nihil extundas.

DCCCXLIII.

467

Codex chartaceus lat. Sec. XVI. Folior. 24. 4. in fine manus continet Emendationes variorum Hymnorum, item Sequentiarum, Responsiorum, Orationum Officii Ecclesiastici. Autor earum cordatissimus noster Jacobus Wimpelingius, ut partim ex ipso fragmento nostro, in quo Isidoneum suum citat, partim ex Editione Argent. 1513. 4. constat. Nobis initium est: Loci deprauati in Hymnis. Corde natus. In Hymno corde natus, in secundo Versu legendum est: O beatus ortus, et non partus, quia tres debent esse trochei &c. Finis vero: Sunt etiam

qui libros deprauant: et nefas abradunt — —. Dolendum, neminem ante nos ad Autoris nostri Scripta colligenda animum adpulisse, quod, ut post Cl. Jos. Ant. Rieggeri Amoenitates literar. Friburgenses multo foret expeditius, ita aevo hoc nostro futurum vix sperem.

DCCCXLIV.

Codex membraneus lat. incertum quando, non tamen ante Sec. XII. ut videtur, scriptus, Folior. nunc 89. 8. tam singularem characterum formam exhibet, ut Lambecius ο μακαρίτης olim ratus aetbiopicos, seu copticos esse, fragmentum inde depromtum ad Jobum Ludolphum hujus literaturae tum fama florentem consilii capendi caussa miserit. Narrant rem non sine lapibus Wilb. Tenzelius in Colloquiis menstr. vernac. ad an. 1691. p. 248. et Baudelot. Dairvalius de Utilit. Itinerum gallic. edit. prior. T. II. p. 434. posterior. p. 84. Ludolphus examine instituto characteres quidem prorsus exoticos, sermonem tamen latinum et quidem Evangeliorum περικοπας iis inclusas deprehendit. Concinnavit igitur Clavim alphabeticam, eamque unacum Fragmento ad Lambecium remisit. Fragmentum istud 2. foliis constans, quorum excisorum vestigia in Codice inter foll. 84. et 85. etiamnum manifesta sunt, deinceps una cum Clavi, nescio, quo facto, deperiit. Quod damnum Cl. Kollarious eatenus resarsit, ut et nov-

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1134

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars III. Wien 1795.

3061

L I T U R G I C I .

3062

novum Alphabetum conderet, et loca Codicis non pauca nostris literis rescriberet, quae in ejus Adversariis reperta, ut sua cuivis merito laus sit, gratus hic prodo. Est vero Codex iste nihil aliud, quam Legionarius, quem v. g. habes in Pamelii Rituall SS. PP. Lat. T. II. et aliis. Init autem literis miniatis: *In die sancto pascbe secundum Marcum. In illo tempore. Maria Magdalena. et Maria Jacobi et Salome emerunt aromata ut venientes vnguent Ihesum &c. usque ad verba C. 16. v. 8. sicut dixit vobis. Atque ita ordine temporis progreditur usque ad fol. 85. ubi ultimum p. 1. Evangelium: in assumptione sancte Marie secundum Lucam. In illo*

tempore intravit Ihesus in quoddam Castellum &c. usque ad verba C. 10. v. ult. que non auferetur ab ea. His continuo subjunguntur alia manu, sed iisdem characteribus, minoribus tamen et atramento saturatiore Adnotaciones quaedam superstitione medicae sermone partim Francico, partim Latino, quarum initium: Totes fevres garir — — a premieres de S — — si croit en ces choses bis ter dites en l am — — — et de nostre dame et des sans et de sa — — — ave — — ter — — in nomine patris et f. et s. f. &c. Folius demum 2. ultimis Excerpta leguntur ex Antiphonario, quorum istud Specimen:

*Ramus florens et onustus. Rubus ardens non combustus
Matrem signat Virginem.*

*Que intacta conceperisti. Virgo manens peperisti
Deum atque hominem &c.*

Ad calcem porro Codicis literis latinis, manu Sec. XIV. ut videatur, adjectum est: *Liber sancte marie de vilari in brabantia. Est vero Coenobium Villariense in Praefectura Genapiensi situm prima Cisterciensis Familiae in Belgio Colonia ab ipso D. Bernardo Claramalle an. 1146. aut 47. missa, cuius Historiam texit Ant. Sandrus Chorogr. sacrae Brabant. T. I. p. 417. atque hinc pace Bauzelotii, qui ob horridulos characteres patriam Libelli Germaniam*

innuit, eum in Franciam aut Belgiam remitteremus, iis etiam fulti, quae superius Francica ex eo adulimus. Cur vero in re tam publici et expofiti usus, ut sunt Legionaria, Librarius literis arcanis uti voluerit, difficile dictu est. Specimina ad eas accendentia apud complures Steganographiae, Cryptographiaeque Tractatores frustra indagavimus, quo successu etiam Novum de Diplomatica Tractatum gall. et Cl. Aſte Originem et Progr. Scripturae anglic. evolvi mus.

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1134

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars III. Wien 1795.

3063

C O D I C E S

3064

mus. Interim eas non unius otiosi
capitis inventum, sed pluribus ita
notas fuisse, ut eas currente ca-
lamo exararent, diversa *Codicis*

manus probat. Vim itaque fuit
duplex earum *Alphabetum aeri*
incisum hic *Lectorum oculis ob-*
jicere.

Pg. 3063.

A.	a.	B.	b.	C.	c.	D.	d.	E.	e.	F.	f.
Z.	z.	H.	h.	P.	p.	R.	r.	I.	i.	M.	m.
G.	g.	H.	h.	I.	i.	L.	l.	M.	m.	N.	n.
B.	b.	Q.	q.	K.	k.	T.	t.	T.	t.	S.	s.
P.	p.	Q.	q.	R.	r.	S.	s.	T.	t.	V.	v.
								X.	x.	Y.	y.
<i>Denis Cod. ms. theol. Bibl. Palat.</i>											

DCCCXLV.

948 Codex membraneus lat. Sec.
XV. Folior. 219. in f. charakte-
re, quem *missalem* vocant, ater-
rimo pulcre exaratus hoc Rubro
est: *Incipit ordo Euangeliorum per*
circulum totius anni secundum con-
suetudinem Romanae Ecclesiae.
Lectionaria ejusmodi sub initia
Typographiae variis linguis pas-
sim imprimebantur, et reapse ad
primum hujus *Codicis* intuitum hae-
rere possit aliquis, impressumque
credere, nisi curatius examen, et
maxime lineae ab Scriptoribus du-
ci solitae, quae utique ab impres-
sis absunt, contrarium docerent.
Interim tamen litera I. a qua plu-
rima incipiunt Evangelia (*In illo*
tempore) multis locis omissa, qui-
busdam penicillo adpieta, pluri-
mis tamen Sigillo florulento chal-

cographico triplicis quidem for-
mae impressa est, unde de *Codicis*
aetate statui potest. Continet ille
Evangelia primum, ut dici amant,
de *Tempore*, initio sumto a *Do-*
minica I. Adventus, dein de *Fe-*
stis propriis Sanctorum, demum
de eorum *Communi*. Folia qua-
tuor, puta Frons *Codicis*, *Evan-*
gelia item de *Nativitate* et *Pa-*
schate Domini picturas praferunt
non admodum laudabiles. Librum
inter κεφηλα quondam *Austriaci*
cujusdam Principis fuisse, suadet
Theca, anterior quidem Sigillis
quinque argenteis deauratis Ag-
num paschalem cum IV. Evange-
listis, posterior totidem Insigne
Austriacum cum Scutis Provincia-
rum *Austriae* sup. *Styriae*, *Carin-*
tibiae et *Carnioliae* affabre factis
referens.

DCCCXLVI.